

uklar for nogen, men jeg skal dog rekapitulere den i faa og korte Træk: Ministeren har efter mit Skøn været tilbøjelig til at basere den forøgede Skatteindtægt, som skulde kunne indvindes under Krigsforholdene, paa et alt for snævert og som Følge deraf alt for spinkelt Grundlag. Han har for saa vidt haft Held dermed, som Konjunkturerne i al den Tid, der her kommer i Betragtning, har været stigende. Derfor har dette i og for sig spinkle Grundlag, som Merindtægtsskatten, Skatten paa store Indtægter og Formuer og Børsstempelskatten udgør, givet stigende Indtægter og i ret stort Omfang kunnet afhjælpe de forhaandenværende Fornødenheder. Hvis vi nu, som jeg formoder, staar foran en nedadgaaende Periode, vil dette mindre og mindre blive Tilfældet. Derfor kommer man til, hvis man skal have Indtægterne, i større og større Grad at brede Grundlaget ud. Derfor har jeg været imod Ministerens overmaade snævre Forslag om at begrænse Forøgelsen for de store Indtægter til Indtægter fra 20.000 Kr. og ikke at tage Formuen med. Efter Opgørelsen i det sidste statistiske Tabelværk, som udførligt behandler Resultaterne af Indkomst- og Formueansættelserne, nemlig det fra 1909—10, er de Personer, der har en Indtægt af over 20.000 Kr., kun 1,556. Jeg ved nu vel, at dette Antal er meget forøget, men at det alligevel kunde være saa lavt i 1909—10, viser bedst, at det er en lille Kreds, det her drejer sig om. Hvis man vil følge det, jeg antydede, nemlig at tage Formuerne paa over 50.000 Kr. med, kommer vi dog til en betydelig større Kreds, nemlig til 13,061, og vilde man, som Ministeren nu antydede, gaa ned til 30.000, bliver denne Kreds betydelig udvidet ligesom ved at gaa ned med Indtægterne til 10.000 Kr. Det er en af de Maader, hvorpaa vi kan gøre Grundlaget bredere, mere solidt og mere bæredygtigt. En anden Maade er selvfølgelig at bære sig ad, som man gør i mange andre Lande, og indføre Beskatning paa saadanne Artikler, som ikke er almindelig Mands Forbrug, men har Karakteren af Luksusforbrug, og paa hvilke jeg har nævnt enkelte Eksempler. En Beskatning af den Art vilde dog alene for de tre Ting, jeg har nævnt, kunne indbringe nogle Millioner — mellem 4 og 5. Med god Villie hos den højtærede Finansminister vil der yderligere kunne findes en Række Artikler, som ud fra denne Tankegang vil kunne benyttes.

Vigtigere end alt er selvtølgelig noget, som jeg ikke fandt mig foranlediget til at

berøre her, hvor vi taler om Skattelovforslag, fordi det her ikke drejer sig om en Skat, nemlig at vi kommer bort fra den Urimelighed at lede vor Statsjernbanedrift helt ned til Grænsen af Underskud, ja endog under denne Grænse. Jeg har gentagne Gange draget dette Spørgsmaal frem her i Tinget, blandt andet ogsaa ved Finanslovens første Behandling i Vinter, og mit Partis Ordfører angaaende de nye Jernbaneanlæg (Thomas Larsen) har meget udførligt paa vort Partis Vegne begrundet den samme Synsmaade her i Salen, saa jeg ansaa det for uforudødent at komme ind derpaa. Men jeg kan godt nævne sammen med det andet, at dette er et af de Krav, mit Parti stiller, og som jeg anser for nødvendigt for at gøre Grundlaget for vor Statshusholdning under Krigen og efter Krigen bredere og solidere.

Formanden: Folketingsmanden for Svendborg Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Wenzel Neergaard: Der forekommer mig ikke at være nogen Tvivl om, at efter de Forhandlinger, som har fundet Sted om Skattelovforslagene, vil den højtærede Finansminister faa let ved at gennemføre den Del af sine Lovforslag, som i Virkeligheden har finansiell Betydning, nemlig Forslaget om Merindkomstskatten og Forslaget om den yderligere forøgede Indkomstskat til Staten. Det, der har været Strid om, er Lovforslaget om den forøgede Ejendomsskyld. Den højtærede Finansminister udtalte før, at dette Lovforslag havde mødt absolut Modstand hos Partiet Venstre, medens han maatte formode, at der i de Udtalelser, jeg fremsatte om dette Lovforslag, dog laa en Villighed til Forhandling om denne Skat. Jeg vil straks fratage Ministeren hans Haab i saa Henseende, idet vor Modstand mod denne Skat er absolut. Derimod forekom det mig, at der i de Udtalelser, som nu blev fremsat af det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), kunde skimtes en Mulighed for, at Venstre eventuelt vilde kunne forlade det Standpunkt, som det ærede Medlem indtog i sin Tale i Gaar. Der laa nemlig i det ærede Medlems Udtalelser, forekommer det mig — men jeg ved ikke, om jeg tager fejl — en Antydning af, at hvis Finansministeren gik ind paa det ærede Medlems Forslag om at kombinere den forøgede Indkomstskat med en forøget Formueskat, kunde man fra Venstres Side eventuelt tænke sig at gaa med til den forøgede Ejendomsskyld.